

**FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA**  
**3.Kf.27.617/2011/8. szám**

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Ollé György Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Regős Attila ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe az alperes oldalán a Berczi Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Daragó Máté ügyvéd által képviselt **Százhalombatta Város Önkormányzata** I. rendű (2440 Százhalombatta, Szent István tér 3.), és a dr. Schőnek Attila ügyvéd által képviselt II. rendű beavatkozók beavatkoztak, a Csongrád Megyei Bíróság 2011. november 17. napján kelt 3.K.21.105/2011/23. számú ítélete ellen a felperes 24. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére meghozta az alábbi

**Í T É L E T E T**

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatja meg, hogy az I. rendű beavatkozó javára a perköltség fizetésére kötelező rendelkezést mellőzi, ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint, a II. rendű alperesi beavatkozónak 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az adóhatóság külön felhívására - 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

**I n d o k o l á s**

Az ajánlatkérő I. rendű alperesi beavatkozó 2011. február 15. napján küldte meg ajánlattételi felhívását a felperes, a II. rendű alperesi beavatkozó és a perben nem álló ... Kft. részére a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) VI. fejezete szerinti egyszerű közbeszerzési eljárás megindításáról általános iskolák részére különböző akadálymentes bútorok beszerzése érdekében. A felhívás 13.2.M.1. pontja szerint az ajánlattevők műszaki-szakmai alkalmasságát az ajánlattételi felhívás megküldését megelőző három évből származó meghatározott tartalmú referenciaigazolással kellett igazolni, a 13.2.M.2. pont a beszerzendő áru leírását tartalmazta, mintapéldány és fénykép bemutatását, az eredetiségnek az ajánlatkérő felhívására történő igazolását írta elő. A műszaki-szakmai alkalmasság minimumkövetelménye szerint alkalmatlan a szerződés teljesítésére az ajánlattevő, és a közbeszerzés értékének 10%-át meghaladó mértékben igénybe venni kívánt alvállalkozója, ha együttesen nem rendelkeznek az ajánlattételi felhívás megküldését megelőző három évből származó, összesen teljesített, legalább nettó 2 millió forint értékű, a közbeszerzés tárgya szerinti akadálymentes bútorok szállításának teljesítéséről szóló referenciaigazolással, valamint a megajánlott termékek akadálymentességére vonatkozó, névjegyzékben szereplő rehabilitációs szakmérnök által adott megfelelőségi nyilatkozattal, vagy elismert tanúsító szervezettől származó tanúsítvánnyal. Az I. rendű alperesi beavatkozó ajánlati dokumentációt készített, ennek IV. fejezete tartalmazta a műszaki leírást, amelyben megjelölte azokat a követelményeket, melyet a beszerezni kívánt termékeknek teljesíteniük kellett. Az ajánlati dokumentáció megvásárlását az eljárásban való részvétel feltételéül szabtta.

Az ajánlattételi határidőre benyújtott ajánlatában a II. rendű alperesi beavatkozó saját nyilatkozattal hat referenciamunkát ismertetett, és csatolta okleveles rehabilitációs környezettervező szakmérnökök szakértői véleményét arról, hogy a II. rendű alperesi beavatkozó termékei megfelelnek az akadálymentesség követelményének. Hiánypótlás során a referencianyilatkozatban feltüntetett négy megrendelőtől - ... (a továbbiakban: Szakközépiskola), ... Kft., (a továbbiakban: ... Kft.) ... Kft. (a továbbiakban: ... Kft.) és ... Önkormányzata - referenciaigazolást csatolt. A Szakközépiskola részére történt szállítás nettó összege 1.127.000, az ... Kft. részére 1.128.000 forint volt. Az ajánlatok elbírálása során az I. r. alperesi beavatkozó a közbeszerzési eljárás nyertesének a II. rendű alperesi beavatkozót hirdette ki.

A felperes az előzetes vitarendezés eredménytelenségét követően - a nyertes ajánlatának a Kbt. 88. § (1) bekezdésének e); f) és g) pontjára alapított érvénytelensége okán az eljárást lezáró döntés megsemmisítése, valamint hamis adatszolgáltatás és ez okból a nyertes ajánlattevőnek három évre a közbeszerzési eljárásban való részvételtől eltiltása és egyéb jogsértések megállapítása iránt - előterjesztett jogorvoslati kérelemre eljárás alperes D.187/22/2011. számú határozatában a jogorvoslati kérelemnek részben helyt adott, megállapította, hogy az I. rendű alperesi beavatkozó megsértette a Kbt. 251. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó Kbt. 250. § (3) bekezdés g) pontjára és a Kbt. 86. § (2) bekezdésének b) pontjára tekintettel a Kbt. 86. § (1) bekezdését. Megsemmisítette az I. rendű alperesi beavatkozó eljárást lezáró döntését, míg ezt meghaladóan a felperes jogorvoslati kérelmét elutasította. Megállapította egyebek mellett, hogy az I. rendű

alperesi beavatkozó a nyertes műszaki-szakmai alkalmasságáról jogszerűen döntött, mert a hiánypótlás során becsatolt referenciaigazolások közül a felperes által sem kifogásolt Szakközépiskola és az ... Kft. ... teljesítésű referenciája megfelelő volt, e két referenciaigazolással az ajánlattételi felhívás 13.2.M1. pontjában írt alkalmassági követelményt a nyertes ajánlattevő teljesítette, ezért nem is szolgáltatott hamis adatot annak érdekében, hogy elkerülje ajánlatának érvénytelenné nyilvánítását, vagy elérje, hogy ajánlatának elbírálása e nyilatkozatra tekintettel kedvezőbb legyen. Az ... Kft. referenciaigazolással kapcsolatosan azt állapította meg, hogy az internetről letöltött fotó nem cáfolta a megfelelő referencia meglétét, sőt alátámasztotta, hogy az iskola felújítása 2010-ben megtörtént.

A II. rendű alperesi beavatkozó teljesítette a műszaki-szakmai alkalmasságnak az akadálymentességre vonatkozó követelményét is, mert a szakmérnökök által készített - helyszíni felmérésen és személyes látogatáson alapuló, valamint gyártói nyilatkozattal alátámasztott - megfelelőségi nyilatkozat e követelménynek megfelelt. A nyertes ajánlat műszaki tartalmát érintő kifogást a jogorvoslati eljárásban megkeresésére megerősített szakértői vélemény, a fényképek, a termékelírások alapján nem találta alaposnak, megállapította, hogy a tanulói asztal beülési mélysége megfelelő volt, a térdszabad kialakítás megvalósult, a termék rendelhető volt szárnyas magasságállító csavarokkal is, valamint az orvosi ágyak voltak kerekerei. A nyertes ajánlattevő által legyártandó termékek megfelelnek az oktatási intézmények ülőbútorai és asztalai MSZ EN 1729-0:2007 Magyar Szabványnak. A nyertes ajánlat érvényességét a dokumentáció megvásárlásának körülményei miatt kétségesse tevő felperesi érveléssel szemben azt fejtette ki, hogy az ajánlattételi felhívás 2. pontja meghatározta a dokumentáció rendelkezésre bocsátásának módját. A tárgyalásos eljárás során a tárgyalások befejezésével jön létre az ajánlati kötöttség. Azt megelőzően az ajánlatkérő eltérhetett az ajánlattételi felhívás 2. pontjától, ezt meg is tette, amikor az ajánlattevőknek a dokumentációt azt megelőzően küldte ki, hogy az ellenértéket megfizették volna. A megfelelő ajánlattétel érdekében készített dokumentáció átvétele a kifizetés előtt megtörtént, az ajánlattevők ajánlataikat a dokumentáció birtokában tehették meg, ezért nem sérült a Kbt. 54. § (6) bekezdése.

Az alperesi határozat jogorvoslati kérelmet elutasító részének megváltoztatása, a jogorvoslati kérelemnek megfelelő döntés meghozatala, az ott írt jogsértések megállapítása és perköltség iránt a felperes terjesztett elő keresetet. Fenntartotta azt a jogorvoslati eljárásban kifejtett álláspontját, hogy a referenciaigazolás helyett a referencianyilatkozat nem lett volna elfogadható, kifogásolta, hogy az alperes nem vizsgálta az ... Kft. és ... Kft. referenciaigazolásában szereplő bútorok akadálymentességét. Ennek vizsgálatára műszaki szakértő kirendelését indítványozta. Állította, hogy a szakvélemény benyújtása nem mentesítette az alperest a tartalmi vizsgálat alól, és eljárásjogi szabálysértésként a közigazgatási eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 70. § (1) bekezdését jelölte meg, mert a jogorvoslati eljárás során a szakértő részére küldött megkeresésről nem kapott értesítést, ezért iratmegismerési jogát nem gyakorolhatta. A nyertes ajánlatának műszaki tartalmára vonatkozó kifogásait mind a beülési mélység, a térdszabad kialakítás, az orvosi ágy,

az asztalok magasságállító csavarokkal való szállításával, mind pedig a szekrényrögzítéssel kapcsolatban fenntartotta csakúgy, mint a dokumentáció vételárának az ajánlattételi határidő lejártát követő kiegyenlítésére alapított, a Kbt. 54. § (6) és 88. § (1) bekezdése f) pontjának megsértését. Ez utóbbi vonatkozásban kérte a nyertes bankszámláját vezető pénzügyi intézet megkeresését arra vonatkozóan, hogy a dokumentáció ellenértékének átutalása mikor történt.

Az elsőfokú bíróság elutasította a felperes keresetét, a felperest az állam javára eljárási illeték, az alperes, az I. és II. rendű alperesi beavatkozó részére perköltség megfizetésére kötelezte. Indokai szerint az alperes a II. rendű alperesi beavatkozó műszaki-szakmai alkalmasságát helyesen ítélte meg az ... Kft. és a felperes által sem vitatott Szakközépiskola referenciaigazolása alapján, mert e két referenciával az ajánlattevő teljesítette az I. rendű alperesi beavatkozó által előírt alkalmassági feltételeket. A két referencia elfogadása okán az alperes helyesen állapította meg azt is, hogy a referenciák tartalmát illetően nem adott hamis nyilatkozatot a II. rendű alperesi beavatkozó. Az alperes határozati álláspontja ellenében nem fogadta el azt a felperesi érvelést, hogy az ... Kft. referenciájából nem volt megállapítható a bútorok akadálymentessége. Miután a II. rendű alperesi beavatkozó rendelkezett az ajánlattételi felhívásban előírt kettő darab összesen 2 millió forint értékű referenciaigazolással, a további referenciák vizsgálatát irrelevánsnak tartotta, ezért nem adott helyt a felperes bizonyítási indítványának. A felperes az ... Kft. referenciájával kapcsolatban feltételezésekre alapozta érvelését, ugyanakkor a II. rendű alperesi beavatkozó és az ... Kft. közötti gyártói és viszonteladói partneri kapcsolat bizonyítást nyert, melyet a bírósági eljárásban becsatolt számla és szállítólevél is igazolt.

A szakvéleménnyel összefüggésben arra hivatkozott, hogy az önmagában alkalmas volt az alkalmassági feltétel igazolására, az alperes megkeresésére a szakvélemény készítője megerősítette a szakvéleményben foglaltakat, az akadálymentesség tényét, az ajánlat műszaki-tartalmi feltételeinek meglétét mind a beülési mélység, a térdszabad kialakítás, a magasságállítás és az orvosi ágy megfelelőségét illetően.

Nem tartotta alaposnak a felperesnek a dokumentáció megvásárlásával kapcsolatos érvelését sem arra hivatkozással, hogy az I. rendű alperesi beavatkozó biztosította az esélyegyenlőséget, amikor a dokumentációt minden ajánlattevőnek még azt megelőzőleg megküldte, hogy annak ellenértékét kifizették volna. Tényként állapította meg, hogy a II. rendű alperesi beavatkozó a dokumentáció vételárát az előírt határidőn túl utalta át az I. rendű alperesi beavatkozó részére, de ennek nem tulajdonított jelentőséget azért, mert maga az ajánlatkérő is eltért az ajánlattételi felhívásától.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen elsődlegesen annak megváltoztatása, keresetének megfelelő döntés meghozatala és perköltség, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítása, harmadlagosan az I. rendű alperesi beavatkozó javára megítélt perköltség mellőzése iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben mind a referenciával, a hamis adatszolgáltatással kapcsolatos érvelését, mind a

szakvéleménnyel és az ajánlat műszaki tartalmával kapcsolatos kifogásait fenntartotta. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az ... Kft. referenciaigazolásában feltüntetett szállításra, valamint az ... Kft. ... szállítására vonatkozóan nem rendelt el szakértői bizonyítást, és ennek nem adta indokát. Mellőzte a szakértői bizonyítást a tanuló asztal beülési mélységére, a rajzpaddal szemben támasztott térdszabad és állítható tulajdonságra, a szárnyas csavar és a szekrényrögzítés kérdéskörére, valamint az orvosi ágyra vonatkozóan. Állította a felperes, hogy ez utóbbira nézve nem állt rendelkezésre gyártói nyilatkozat sem, sőt a II. rendű alperesi beavatkozó úgy nyilatkozott, hogy az orvosi ágy nem a saját terméke. A szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát a másodfokú eljárásban fenntartotta. Vitatta, hogy az ... Kft. részére kiállított számla és szállítólevél alkalmas lenne az akadálymentes bútor szállításának igazolására. A dokumentációval kapcsolatosan azzal érvelt, hogy annak megvásárlása az eljárásban való részvétel feltétele volt. Az elsőfokú bíróság azt tényként megállapította, hogy az ajánlatok felbontását követően utalta át a II. rendű alperesi beavatkozó a dokumentáció vételárát, de ennek jogkövetkezményét - azt, hogy nem vehetett volna részt az eljárásban - nem vonta le. Álláspontja szerint az ajánlati kötöttség hiánya és a dokumentáció vételárának kiegyenlítése között az elsőfokú bíróság által vélelmezett kapcsolat nem állt fenn. Harmadlagos kereseti kérelmét azzal indokolta, hogy az I. rendű alperesi beavatkozó érdemi nyilatkozatot az elsőfokú eljárásban nem tett, így költsége sem merülhetett fel.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és perköltséget kért. Határozatában foglaltakat azzal tartotta fenn, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást felderítette, a bizonyítékot megfelelően értékelte és számot adott a mérlegelésnél irányadónak tekintett szempontokról is, döntése helyes, a jogszabályoknak megfelelő.

Az I. rendű alperesi beavatkozó fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A II. rendű alperesi beavatkozó fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és perköltséget kért, mert az helyes tényálláson alapul, és helytálló jogi következtetést tartalmaz. Kiemelte, hogy az ajánlati felhívás egyértelmű iránymutatást adott a referenciaigazolással kapcsolatban, annak módját nem lehetett szűkítően értelmezni. Az ... Kft. által adott referenciaigazolás tartalma, a bútorok akadálymentessége az alperes által helyesen értékelt bizonyítékok ismeretében megállapítható volt, a felperes ennek ellenkezőjét nem bizonyította. Az alperes határozatában foglalt, a hamis nyilatkozatra, a szakvéleményre, a műszaki tartalomra és a dokumentáció átvételére vonatkozó megállapításokat maga is osztotta, a felperes bizonyítási indítványainak elutasítását kérte. Az eljárási szabálysértés fennállását a Kbt. 337. § (1) bekezdésére, és a Ket.70. § (2) bekezdésére hivatkozással tagadta.

A fellebbezés csak kis részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróságnak az alperes határozati megállapításait mindenben osztó ítéletének indokaival az alábbiakat kiemelve egyet értett:

Tévesen hivatkozott arra a felperes, hogy a műszaki-szakmai alkalmasság igazolására az I. rendű alperesi beavatkozó a referenciamunkákról adott nyilatkozatot fogadta el és ezt a döntését az alperes jogszerűnek minősítette. A Kbt. 67. § (1) bekezdése a)-f) pontig sorolja fel azokat a szempontokat, amelyekkel a szerződés teljesítéséhez szükséges műszaki, illetve szakmai alkalmasság igazolható. Az a) pont szerint az előző legfeljebb három év legjelentősebb szállításainak ismertetésével (legalább a teljesítés ideje, a szerződést kötő másik fél, a szállítás tárgya, továbbá az ellenszolgáltatás összege vagy a korábbi szállítás mennyiségére utaló más adat megjelölésével). A Kbt. 68. § (1) bekezdése pedig meghatározza azokat az igazolási módokat, amelyekkel az alkalmasság igazolható. A 67. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti esetben az igazolás történhet, ha a szerződést kötő másik fél a 22. § (1) bekezdésének a)-e) pontja szerinti szervezet, az általa kiadott vagy aláírt igazolással, ha a szerződést kötő másik fél az a) pontban foglalthoz képest egyéb szervezet, az általa adott igazolással vagy az ajánlattevő, vagy a közbeszerzés értéknek tíz százalékát meghaladó mértékben igénybe venni kívánt alvállalkozó, vagy az erőforrást nyújtó szervezet nyilatkozatával. A II. rendű alperesi beavatkozó ajánlatában saját nyilatkozatával igazolta referenciamunkáit, amely nem a 68. § (1) bekezdésének megfelelő igazolási mód volt, de ezt a hiánypótlási felhívás eredményeként - melyre a Kbt. 83. § (1) bekezdése jogszerű lehetőséget teremtett, és ezzel az I. rendű alperesi beavatkozó élt is - korrigálta, és a Kbt. 67. § (1) bekezdés b) pontja szerint minősülő egyéb szervezettől származó megfelelő igazolást csatolt. Ezt a referenciaigazolást vizsgálta az I. rendű alperesi beavatkozó, arról döntött és ennek megfelelő döntését vizsgálta az alperes, ekként az elsőfokú bíróság is.

Alkalmassági minimumkövetelményként az ajánlattételi felhívás megküldését megelőző három évből származó összesen teljesített, legalább nettó 2 millió forint értékű szállítást kellett bemutatni, ezért az I. rendű beavatkozónak azt kellett megvizsgálnia, hogy a benyújtott négy referenciaigazolás ezt a feltételt teljesíti-e. Az alperesnek pedig abban kellett állást foglalnia, hogy az I. rendű alperesi beavatkozó helyesen döntött-e akkor, amikor elfogadta a referenciaigazolás adatait. Az alperes a referenciaigazolások közül a Szakközépiskola és az ... Kft. igazolásai alapján az alkalmassági feltételt igazoltnak fogadta el, ez okból a hamis adatszolgáltatás vizsgálatát is e két referenciaigazolásra korlátozta. Eljárása a Kbt. előírásainak megfelelt, ezt az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg. A Kbt. perben alkalmazandó, a 2010. évi LXXXVIII. törvény 20. §-ával módosított 62. § (1) bekezdés b) pontjának helyes értelmezése az, hogy a hamis adatszolgáltatás vizsgálatát az ajánlat megítélése szempontjából figyelembe veendő adatokra kell korlátozni. Tekintettel arra, hogy a II. rendű alperesi beavatkozó több referenciát nyújtott be, mint amennyi szükséges volt, elegendő volt azoknak a vizsgálatára e szempontból, melyekkel az alkalmassági követelményeket már teljesítette.

Az elsőfokú bíróság maga is arra a megállapításra jutott - helyesen -, hogy a Szakközépiskola és a ... Kft. referenciaigazolása alapján a műszaki-szakmai alkalmasság megállapítható volt, a további referenciák vizsgálatát ezért irrelevánsnak tartotta. E megállapítása ellenére mégis vizsgálta az ... Kft.

referenciaigazolását - szükségtelenül, ezért ezzel kapcsolatban ítéletének a 22. oldalán tett megállapításokat a másodfokú bíróság mellőzve, a fellebbezés arra vonatkozó érveit érdemben nem vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság az ... Kft. referenciára vonatkozó bizonyítási indítvány elutasítását külön nem indokolta, helyesen járt el azonban, amikor a rendelkezésre álló referenciaigazolás tartalma alapján az akadálymentességet igazoltnak elfogadta, erre vonatkozó indokai egyben a szakértői bizonyítás szükségtelenségét is indokolták. A referencia igazolást kiállító állításával szemben, amelynek alapján a minimumkövetelmény teljesítése kétséget kizáróan megállapítható volt, az internetről letöltött, elmosódott fotók alapján a felperes sikerrel nem tehetett kétségessé a megfelelőséget, így nem lehetett helye szakértői bizonyítás elrendelésének.

Azt is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az ajánlat műszaki tartalma a rendelkezésre álló szakértői vélemény alapján nem szorult további bizonyításra. Az alperes határozata tartalmazta azokat a bizonyítékokat, amelyek alapján elfogadta a II. rendű alperesi beavatkozó ajánlatát a műszaki követelményeknek megfelelőnek. Az elsőfokú bíróság részletesen számot adott arról, hogy miért tekintette a felperes szakértői véleménnyel kapcsolatos kifogásait megalapozatlannak. Indokait, vagyis a szakértő helyszíni vizsgálatát, a beszerzés tárgyát képező áruk részletes leírását, a fényképfelvételeket, a gyártói nyilatkozatot, a termékleírást a másodfokú bíróság is elfogadta, azzal egyet értett. Annak alapján a tanulói asztal beülési mélységét, a rajzpad térdszabad kialakítását, az iskolapad magasságállítását, és az orvosi ágy kerekekkel való felszereltségét és ezzel az akadálymentesség feltételének megvalósítását megállapította.

A felperes a II. rendű alperesi beavatkozó ajánlatának elemzésekor több olyan kifogást terjesztett elő, melynek közbeszerzési jogi következményeit (a kiírásnak való megfelelés, érvénytelenség egyéb okból stb.) maga sem tudta meghatározni. Ekként a multifunkciós tárolószelektény kapcsán azt állította, hogy annak rögzítését a II. rendű alperesi beavatkozó az ajánlatkérő feladatává annak ellenére tette, hogy a szerződéstervezet szerint a bútorok szállítása és üzembe helyezése az ajánlattevők feladata lett volna. A közbeszerzési eljárás anyaga alapján megállapítható, hogy az ilyen típusú rögzítésre külön kiírási előírás nem volt, a hivatkozott ajánlati elem rövid leírásából, mely szerint a „gyártónak köteleznie kell a vevőt a szelektény rögzítésére” és a termék műszaki leírásából, mely szerint „a szelektényeket a falhoz kell rögzíteni”, következik, hogy az a termék biztonságos használatát, nem pedig az ajánlatkérő kiírással ellentétes kötelezését célozta.

A felperes a gyártói nyilatkozat hiányára a II. rendű alperesi beavatkozó ajánlatának 31. oldalán tett gyártói nyilatkozat ellenében alappal nem hivatkozhatott, mert a nyilatkozat szerint az elektromos orvosi vizsgálóágy gyártását is a II. rendű alperesi beavatkozó végezte. Az a felperesi hivatkozás, amely szerint a II. rendű alperesi beavatkozó a 2011. január 31-én tartott tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy az ágy nem saját gyártású, nem ebben a közbeszerzési eljárásban, hanem az ezt megelőzően indított és eredménytelenül zárult tárgyalásos eljárásban hangzott el. Az I. rendű alperesi beavatkozó a jelen ügyben felülvizsgálat tárgyát képező

közbeszerzési eljárást 2011. február 15-én indította, így ebben az eljárásban fogalmilag kizárt a 2011. január 31-én tett nyilatkozat értékelése.

A Kbt. 323. § (2) bekezdése határozza meg a jogorvoslati kérelmet előterjesztők körét, és a jogorvoslati kérelem benyújtásával elérni kívánt célt. Jogorvoslati kérelmet az ajánlatkérő, az olyan ajánlattevő, részvételre jelentkező, vagy egyéb érdekelt, akinek jogát vagy jogos érdekét a Kbt.-be ütköző tevékenység vagy mulasztás sérti vagy veszélyezteti, nyújthat be. A jogorvoslati kérelem benyújtása soha nem lehet öncélú, azt minden esetben a közbeszerzés céljával - a közpénzek és a köztulajdon törvényes és ésszerű módon történő felhasználása, az áttekinthetőség és nyilvánosság biztosítása - összefüggésben kell értelmezni. A jogorvoslati kérelmet ennek megfelelően kell meghatározott tartalommal kitölteni, mert ez adja meg az alperesi hatóság vizsgálatának irányát, szabja meg a közigazgatási eljárás kereteit. A jogorvoslati eljárás nem lehet eszköze a közbeszerzési eljárásban szereplő ajánlattevők egymás közötti, a beszerzés elnyeréséért folyó versenyt meghaladó, adott piacon egymás versenytársaiként jelen lévő társaságok küzdelmének.

Helyesen érvelt az elsőfokú bíróság az ajánlati dokumentáció megvásárlásának körülményeit illető alperesi döntés megalapozottságára nézve is. Az ajánlattételi felhívás 2. pontjában az I. rendű alperesi beavatkozó azt közölte, hogy az ajánlati dokumentációt térítés ellenében bocsátja az ajánlattevők rendelkezésére. A dokumentáció megvásárlása az eljárásban való részvétel feltétele volt. Ettől az előírástól tért el - ajánlati kötöttség hiányában jogszerűen - utóbb, amikor az ajánlattételi felhívással együtt, térítés nélkül küldte meg a dokumentációt is az ajánlattételre felkért szervezeteknek. Ezzel a Kbt. 54. § (6) bekezdésében foglalt vagylagos feltételek közül a „meg kell vásárolnia” helyett a „vagy át kell vennie” feltételre tért át, ezért a dokumentáció vételárának előzetes kifizetése nem volt az eljárásban való részvétel feltétele.

Az elsőfokú bíróság ítéletében nem tért ki a felperesnek a Ket. 70. § (1) bekezdésére alapított eljárásjogi kifogására, az ítélet indokolását ennyiben a másodfokú bíróság kiegészíti, mert ez a hiányosság nem olyan mértékű, amely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolhatta volna.

A Ket. 70. § (1) bekezdése értelmében, ha a hatóság az ügyfélnek az eljárás megindításáról való értesítését mellőzte, és az ügyben bizonyítási eljárást folytatott le, annak befejezésétől számított nyolc napon belül értesíti az ügyfelet, hogy az - az iratokba való betekintés szabályai figyelembevételével - megismerhesse a bizonyítékokat, azokra nyolc napon belül észrevételt tehessen, élni tudjon nyilatkozattételi jogával, és további bizonyításra irányuló indítványt terjeszthessen elő. A Ket. 70. § (2) bekezdése értelmében az értesítés mellőzhető, ha az ügyfél már a bizonyítási eljárás során megismert minden bizonyítékot, és módjában állt gyakorolni az (1) bekezdésben meghatározott jogait, vagy ha az ellenérdekű ügyfél nélküli ügyben a hatóság teljesíti az ügyfél kérelmét.

Az alperes a jogorvoslati eljárás megindításáról értesítette a felperest, a jogorvoslati eljárásban tárgyalást tartott, ezt követően kereste meg a II. rendű alperesi beavatkozó ajánlatában készült szakvélemény készítőjét, ... környezetvédő



szakmérnököt. A Kbt. 317. § szerint eltérő rendelkezés hiányában alkalmazandó Ket. szabályai nem sérültek a felperes kérelmére indult eljárásban, mert az idézett törvényi feltétel - az értesítés mellőzése - fel sem merülhetett, így külön értesítési kötelezettsége az alperesnek nem volt. A felperesnek az iratbetekintésre lehetősége volt, a szakértő megkeresésre adott válaszát végső soron az alperes határozatából megismerhette, az alperes nem követett el eljárásjogi jogszabálysértést.

Alapos volt a felperes fellebbezése az I. rendű beavatkozó számára megítélt perköltséget illetően. Az I. rendű alperesi beavatkozó azon túlmenően, hogy beavatkozási szándékát bejelentette, az elsőfokú eljárásban beadványt nem készített, nyilatkozatot nem tett, a tárgyalásokon nem jelent meg, így a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 75. § (2) bekezdés szerint felszámítható perköltsége nem merült fel. Az elsőfokú bíróság tévesen kötelezte a felperest a perköltség megfizetésére az I. rendű beavatkozó javára.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében részben megváltoztatta, az I. rendű alperesi beavatkozó javára megítélt perköltség fizetésre kötelező rendelkezést mellőzte, ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperest a Pp. 78. § (1); (2) és 79. § (1) bekezdése értelmében kötelezte az alperes és a II. rendű alperesi beavatkozó másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére. A perköltség összegének megállapításakor a másodfokú bíróság II. rendű alperesi beavatkozónál figyelembe vette, hogy fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő írásban és a tárgyaláson jelen volt. Az alperes fellebbezési ellenkérelmét írásban előterjesztette, de a tárgyaláson nem volt jelen. Az I. rendű alperesi beavatkozónak költsége nem merült fel.

A felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdésének c) pontja, a 46. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles a feljegyzett fellebbezési illeték viselésére.

Budapest, 2012. február 15. napján

**Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. előadó bíró,  
Dr. Szőke Mária s.k. bíró**

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

